

[Bendix.]

tager boligsikringsordningen, som vi her behandler, med ind i beregningerne, er der sket en vis sammentrykning af svælget mellem huslejen på de forskellige boligmarkeder, vi har her i landet.

Man må jo sige, at de to piller, som vores boligpolitik herhjemme simpelt hen hviler på, er rentesikringsordningen med dens efterfølger, rentelåneordningen, og boligsikringsordningen. Det synspunkt har været fremført, at man måske skulle lade boligproduktion og boligforbrug støtte sig udelukkende på boligsikringsordningen. Derved ville det offentliges boligsubsidier blive givet udelukkende til efterspørgerne, og boligproducenterne og udlejerne måtte så klare sig med den indirekte støtte, som boligsikringsordningen er for dem.

Om end der er mange tiltalende træk i at man går over til at bygge hele sin subsidiepolitik på boligsikringsordningen, er der også mange betænkeligheder ved det. Der er afgørende ulemper ved boligsikringsordningen, bl. a. den, at nettobeskatningen øges meget stærkt ved stigende arbejdsindsats og dermed stigende løn på grund af den progressive beskatning, og samtidig kan der så ske en reduktion i de tilskud, der i denne sammenhæng gives under boligsikringsordningen. Denne virkning kender vi nu, vi har også kendt den tidligere, og hvis man lader boligsikringsordningen spille en endnu større rolle i vores boligsubsidiepolitik, så vil disse uheldige virkninger træde endnu tydeligere frem. Allerede ved den første førstebehandling af boligsikringsloven i 1966 fremhævede hr. Hastrup, at den gamle m²-tilskudsordning havde denne hage, at ved indtægtsstigning kom der sådanne spring, som skabte meget store vanskeligheder for den enkelte families økonomi. Det var en ulempe, som man dengang mente man i høj grad ville komme væk fra ved at gå over til boligsikringsordningen, men man må jo sige, at nissen i betydelig udstrækning er flyttet med.

Hvad angår detaljerne i lovforslaget, skal jeg kun fremdrage nogle enkelte ting. Hovedsigtet med lovforslaget er jo dobbelt, nemlig på den ene side at justere for den stedfundne prisudvikling og indkomstudvikling og på den anden side at udvide ordningen udover den nugældende for at komme

lejerne i det dyreste nybyggeri og dermed altså også byggeriet til undsætning.

Dette dobbelte formål nås ved en almindelig opadgående justering af tilskudsordningen og ved, at man indfører et dobbelt skalasystem. Man føjer altså til den allerede eksisterende skala, efter hvilken boligsikringen udbetales, yderligere en skala, som tager sigte på først og fremmest at støtte dem i det dyreste nybyggeri, og denne mekanik med de to skalaer og en masse supplerende regler er meget indviklet. Jeg vil godt spørge boligministeren allerede på nuværende tidspunkt, om han ikke mener, at det kan laves lidt mere enkelt og lidt mere overskueligt ikke mindst af hensyn til kommunerne, som jeg tror vil få væsentlig større administrative byrder ved denne revision, altså en anden opfattelse end den, ministeren giver udtryk for i sine bemærkninger til lovforslaget. Ærligt og redeligt tror jeg ikke på den optimisme, som ministeren lægger for dagen i bemærkningerne.

Endvidere går man altså over til at tildele boligsikringen på grundlag af den endelige skattepligtige indkomst i stedet for den anslåede indkomst, og det synes jeg i og for sig er noget positivt. Det skulle mindske behovet for efterreguleringer, og det er udmærket. Selv om vi får lidt større unøjagtigheder i fremtiden, bliver vi altså fri for en række administrative besværligheder, og det synes jeg er fortræffeligt.

Boligministeren bebuder i øvrigt i sin fremsættelsestale — det er måske en lidt ejendommelig fremgangsmåde, for det kunne i og for sig have været taget med i lovforslaget — at der vil blive stillet ændringsforslag om at ændre refusionsprocenten. Oprindeligt var den, som vi har hørt, 66²/₃ for statens vedkommende; så gik man ned til 50 pct., og nu går man så op til 60 pct. igen. Det er efter princippet: to skridt frem og ét tilbage. Men på den anden side vil jeg ikke på forhånd fuldstændig afvise en positiv holdning over for et sådant ændringsforslag.

Lad mig endelig sige, at dette lovforslag ikke vil medvirke til at billiggøre byggeriet. Min konklusion må være den, at vi for så vidt er venligt stemt over for selve den regulering, der findes i dette forslag. Vi mener, at de nye elementer i boligsikringsordningen må ses som et led i en større sam-